

Huspoeter

Video betyder *jeg ser*. Tre video-udstillinger i Overgaden undersøger huse. Her får synet nærende kost

Udstilling

Af LISBETH BONDE

Overgaden danner igen og igen ramme om væsentlige kunstoplevelser, der ellers aldrig ville have fundet sted: Det meste af den udstillede kunst er vanskelig at afsætte og appellerer ikke til private gallerister eller til det store publikum. Mange udstillere inkorporerer den smukke arkitektur i deres værker, og dét får kunstoplevelsen op at ringe.

Som nu den fra London hjemvendte unge kunstner Jakob Wegener (f. 1973), hvis to videoværker formidler et interessant møde mellem Vesten og Østen. Den ene skærm, der hænger som et troldspejl ned fra loftet midt i rummet, viser det berømte Arabiske Institut i Paris, som er skabt af arkitekten Jean Nouvel i 1987. Vi ser dets gådefulde facade, hvis pupilagtige, lysregulerende vinduesåbninger, står og pulserer umærkeligt, som er det huset, der ser på os ude i udstillingsrummet! Vinduerne i Overgaden er dækket af grå cellofan, der giver en stemning af solformørkelse eller arabisk tusmørke. Det er fuldendt og enkelt.

Den anden video viser en

indergård i et fornemt hotel i Teheran, hvor skumringen er ved at lægge sin mørke hånd ned over dette tavst hviskende og stemningstætte sceneri.

Jakob Wegener har også læst arkitektur. Hans værker forholder sig eksplicit til det at se, idet han overfører den tredimensionale arkitektur til det todimensionale lærred.

Huse under nedbrydning

I førstesalens andet rum huserer (i bogstaveligste forstand) Jeanette Schou (f.1958). Hun undersøger i fotocollager og videoer bygninger på Bryggen, der i de senere år er blevet revet ned. Selve forsvindingsprocessen er i fokus her. Vi følger transformationen fra bygningens krop stadig står, til den henligger som brokker og støv.

Videoerne viser denne nedbrydning rytmisk, så der opstår en vis abrupt poesi. Bygningen er metafor for menneskelivet, og hele installationen er en visualisering af forvandlingsprocesser generelt. Fra før til nu til efter. Udstillingsrummet gengiver også denne omkalfatring, på lydsiden. Der hamres og bores, og tunge materialer smides på jorden.

Huse uden øjne

I stueetagen folder den kendte filmfotograf Steen Møller Rasmussen (f. 1953) sig ud som billedkunstner med nogle legende film- og lydværker. Her ses selvstændiggørelser af selve filmstrimlen og lydbåndet (med to sekunders Jimi Hendrix fra nummeret Redhouse - titlen på udstillingen), som derved bliver kunstobjekter, der står og kører.

På videoer ser vi sammenklipninger af optagelser fra mange rejser igennem årene, særligt interessant er hans optagelser af sære ure, der viser enten kvart i tre eller kvart over ni i fjerne og nære byer og bjergrige landskaber. Det er *clockwise*, det her.

I computermanipulerede og håndbearbejdede fotografier eksperimenterer han med husfacader, hvis vinduer er redigeret bort, hvorved de ligner ansigter uden øjne, eller de fremtræder som havde de vendt ryggen mod betragteren, hvad enten det drejer sig om Christiansborg Slotskirke eller undselige landhuse, der mangler vinduer. Der er også små opgaver, som overlader det til publikum gætte, hvilket af fire fotografier, der er ægte og umanipuleret. Her spørger Steen Møller Rasmussen med repræsentationen og spørger til, hvad der egentlig er fiktion eller virkelighed. Det samme sker i baglokalets sofistikerede spejlspil med filmprojektioner og skygger på vægge og gulv.

Huse lever, dør, forfalder og rejser sig. Det er mennesker, der holder dem ved lige, og mennesker, der 'slagter' dem. De er i udstillingsammenhæng stærke og - havde jeg nær sagt - rummelige - metaforer.

■ *Steen Møller Rasmussen: Red House. Jeanette Schou: I Nærheden. Jakob Wegener: Oxo. Overgaden, Overgaden neden Vandet 17, Kbh. Ti.-so. 13-17. Til 25. nov.*

■ *Den 29. nov. kl. 19 er der premiere på Steen Møller Rasmussens film om Robert Wilson i Gentofte Bibliotekerne, Ahlmanns Allé 6, Hellerup*

Jakob Wegener

College Royal College of Art (Photography)

Location Kensington Gore, London SW7

(020 7590 4444)

Degree show 1-10 June

Artist's details
07956 382039

Samuel Beckett once wrote, "never neglect the small things in life", referring to pissing and zipping up after. Unfortunately the beauty to be found in modern life is far too often neglected. Jakob Wegener, a photographer who works in video, seems to constantly point out these little wonders to us. In one video, the lights in a building on Euston Road go on at dusk. They gently creep down the side of the building. It is looped, so the lights go on and off, again and again, for four minutes. In another, the sun sets on the Thames, the Oxo Tower is lit, clouds, river and boats pass, we hear the sound of waves and see tiny flashes of tourists trying to capture the sunset. The 28-year-old Dane, who first

studied architecture, describes his videos as "animated stills". There is little manipulation except for the looping. One captures trains passing, seemingly endlessly, one after the other. Then you get the journey back. At this point you realize that the first half was looped because the return journey seems so quick. The piece is both sly and witty. In a humbling and banal way Wegener is an artist of 21st-century life, pointing out things that we have missed with his rough poetry.

A river runs through it.
Right and above:
Wegener, *Oxo*, 2001,
video installation

